

Posudek diplomové práce Hany Zahradníčkové *Tradiční arménská kuchyně*

Diplomantka zvolila téma své práce tak, aby se v něm potkaly oba studované obory, etnologie a armenistika. Předkládaná práce je tedy postavena na znalosti jazyka a reálií a zároveň se opírá o etnologickou metodologii a výzkum, prováděný opakovaně a dlouhodobě.

Hana Zahradníčková zasazuje arménskou stravu do širokého historického a kulturního rámce, přičemž vychází z relativně široké bibliografie arménské, ruské, české, slovenské i další. Současnost je dokumentována především na základě vlastních postřehů, zúčastněného pozorování a výzkumu.

Autorka správně pojímá stravu jako neustále se opakující biologický i společenský a kulturní akt a proto se snaží v úvodních pasážích popsat geografické, přírodní a zejména historické podloží, které formovalo arménskou duchovní i materiální kulturu. Tento úvod, pochopitelně deskriptivní a výčtový, je možná až příliš obsáhlý vzhledem k celkovým proporcím práce, není však neúčelný. Domnívám se, že v tomto případě měla Hana Zahradníčková vnitřní potřebu tak dlouhé expozice, než se „osmělila“ přejít k jádru práce a využít i vlastních postřehů a zkušeností. Nepochybuji o tom, že ve skutečnosti je tohoto materiálu mnohem víc a že zkušenější autor by ho prezentoval efektivněji (možná i efektivněji).

Práce je postavena na solidních základech, zkoumá jídelní kulturu kontextuálně a nezapomíná ani na rituální a symbolickou stránku jednotlivých surovin a jídel, upozorňuje na souvislosti s lidovým léčitelstvím a magií. Věnuje se samozřejmě také technickému zázemí, upozorňuje na vazby s architektonickým vývojem a všímá si funkčnosti náradí a náčiní. Zmiňována je etymologie, folklór i literární ohlasy arménské kuchyně. O významném vlivu arménské církve snad ani třeba se zmiňovat, podobně jako o vzájemném ovlivňování různých „národních“ kuchyní.

Za nejzajímavější považuji kapitoly, kde se autorka zaměřuje na rodinný život a sociální vztahy v souvislosti s přípravou surovin a jídla. Tady se jí daří lépe než ve většině textu alespoň místy překračovat převládající popisný styl, pouští se do vlastních úvah a interpretací a čím víc postupuje k současnosti, tím je si jistější a suverénnější.

Hana Zahradníčková prokázala znalost svého tématu a je vidět, že je zpracovávala se zájmem a přehledem. Práce splňuje požadavky pro připuštění k obhajobě a doporučuji ji předběžně hodnotit jako *velmi dobrou*.

Praha, 23. září 2006

Doc. Irena Štěpánová, CSc.
Ústav etnologie UK FF